

Beszámoló

Pályázatom leadásának oka egy önálló verseskönyv megalkotásához szükséges anyagi háttér biztosítása volt – mivel akkor még szüleimre voltam utalva anyagi szempontból és időm nagy részét alkalmi munkák vették el. A Communitas alkotói ösztöndíj ebben segített: a pontosan érkező anyagi támogatás sok gondot levett a vállamról, így több időm jutott olvasásra, írásra – és a tervezett kötet részletkérdéseinek megoldására. A pályázat nyújtotta pénzüsszegekből beszereztem egy kompetens laptopot és egy nyomtatót, amelyek szerves részét képezik a mindennapi munkámnak – a maradék pénzüsszeg életem könnyebbé tételére lett fordítva (lakbér és számlák kifizetése, valamint a mindennapi élethez szükséges kiegészítők széles skálájának beszerzése).

Mentorom, Orbán János Dénes, kolozsvári költő és író révén egy számomra nagyon is kedvező munkahelyet sikerült találnom: a kolozsvári Café Bulgakov alkalmazottja vagyok, ahol mint báros gyarapítom a népszerű magyar irodalmi kávézó alkalmazottainak számát. A Bulgakov és Cathouse nevet viselő irodalmi kávézó Orbán János Dénes tulajdonában áll, aki egy olyan multikulturális helyet alkotott meg, amelyet több generációnak és több elvárásnak is eleget tesz: hétfőnként tánc háznak, valamint a Bretter György Irodalmi Körnek ad otthont a kávézó, szerdánként gitárest látja vendégül a népszerű magyar slágereket kedvelő fiatalokat, csütörtökön, pénteken és szombaton pedig fergeteges bulik várják a mindenkor egyetemi diákokat, több zenei stílussal és több helyszínen folyó bulikkal. A kolozsvári pezsgő élet nélkülözhetetlen színterét ez a kávézó/kocsmák, amely továbbá rendszeres irodalmi estek, felolvasások, fotó- és képzőművészeti kiállítások otthona, amelyek nagyrészt az Előretolt Helyőrség Szépirodalmi Páholy, valamint az Erdélyi Magyar Írók Ligájának szervezésében áll. A munkabeosztásom szabadidőből is eleget hagy, így az alkotói ösztöndíj lejártja után sem kerülök kellemetlen anyagi helyzetbe, azaz tudom folytatni alkotói munkásságomat bökkenők nélkül. Emellett tavaly októberben megválasztottak a Bretter György Irodalmi Kör elnökévé, amely körnek a fiatal írói tehetségek felkutatása és bemutatása a célja – így mondhatni a kolozsvári irodalmi élet szerves részét képező eseménysorozat révén úgy a saját magam, mint a kör ismertségét tudom növelni.

Az elmúlt év alatt úgy érzem fejlődtem az írás terén, a kötetem versanyaga hetven százalékban készen áll, ami pedig hátra van az az elkészült művek csiszolása és polírozása, amely jómagam és szerkesztők, korrektorok munkája lesz. Verseim rendszeres időközönként

jelennek meg a kolozsvári Helikon és Korunk, valamint a marosvásárhelyi Látó irodalmi lapokban – továbbá igyekezem az anyaországi irodalmi folyóiratokba, lapokba is eljuttatni alkotásaimat.

Célkitűzéseim megvalósításához közel kerültem, viszont ez nem azt jelenti, hogy most már nyugodtan hátradőlhetek és pihenhetek: továbbá is dolgozom, mint a Café Bulgakov pultosa, szervezem a Bretter György Irodalmi Kört (többé-kevésbé rendszeres időközönként), valamint írok. Különböző irodalmi estek és felolvasások meghívottjaként pedig a fiatal erdélyi magyar költő útjának első lépéseit tettem és teszem meg.

pulton innen és pulton túl

kóboroltam, mint korcs kutyák
elfeküdtem, 'hogypor szorong
így történt, hogy pár éj után
egy kocsmává lett az otthonom

szűk zeg-zugban, szekrény mellett
most elmondhatom: nagy dolog
nőttem: ahogy penész terjed
s kocsmává vált otthonom

arcomat lassan megszokták
pulton innen és pulton túl
figyeltem dekoltázst, szoknyát
mivelhogy én már nagykorú

vagyok, dolgoztam, tanultam
sör mellett, pár bechin túl
olvasd lírámat pulton túlhan
s én pulton innen írom új

versemet a pincérlánynak
ki átnéz rajtam szorgosan
míg csak ő vonz e kocsmában
s metrumom tőle pontosabb

még nem húz le a lét-szurok
legalább történt ennyi is
nem kell farkamat behúznom
s ha van koronám, nem tövis

maradok hát tisztelettel
pulton innen és pulton túl
megosztanék még sok mindent
de rövidkávéd túlcsondult.

A Pincérlány ciklus

még mindig a pincérlánynak

ez az évszak, hidd el, csupa siralom,
fájdalmam más számlájára utalom,
a jóisten blőd, hogy utamba eresztett,
s most mégis más nő szíve s öle melenget,

kivágod belőlem maradék csendem, eh,
csak jegyzetelsz és kínozol, mint Mengele,
de tudod mit, mikor, hogy, hol és hogyan,
együtt már talán csak a bulgakovban,

mert ennyi jutott nekem és egy kávé,
a számla zsebemé – csókod a számé
már csak egy következő életben lehet.

marad enyém kocsmák asszonyi pírja,
utam fölött a láb – ameddig bírja;
alaktalan tömegben gügyögöm neved.

Szonett egy meg nem történt szeretkezésre

Kezdjük most így: ezt szét is bonthatom,
sebészi pontosság – működöm! – tekintetem szétvág
lassan, mint egy alig használt márkás női kardigánt,
mely alatt nem feszül rút melltartó;

nyüszít, mert sejti – tudja –, hogy kevés
hozzám. Nevem sikerül csillagra ordítania;
megannyi csillag bámulja testét:
egy üvegen túli, szívélyes leprakolónia.

És fekszünk egymáson. A tér hideg, fojtogat,
végül engem is kilök magából. Szórólap-
ként falaknak és embereknek csapódva csak száguld

testem át az éteren, lassan szétszóródva...
Távolian ajtócsukódás hallatszik – és bámul.
Csak rész vagyok a csillogó leprakolóniából.